

[Finansministeren.]

trykte sig, går jeg ud fra, at vi for fremtiden kan vente fortsat at se det ærede medlem i rollen som varetager af lønmodtagernes interesser. Det skal glæde os, for somme tider har vi syntes, det skortede lidt i den retning.

Dernæst må jeg sige, at den nye udformning vel nok er i bedre overensstemmelse med, hvad man tilsigtede med forliget i sommer. En af vanskelighederne har været at få omsat direktiverne fra i sommer til praktisabel lovgivning. Så lidt, som jeg endnu har nået at have med disse ting at gøre, har det for mig været afgørende, at der forelå en bunden opgave, at der forelå aftaler, som, så langt det var praktisk muligt, skulle overholdes, og meget af vor stillingtagen må ses under denne synsvinkel; men jeg må fremhæve, at vi fremdeles og næppe i mindre grad, end hvad der gjaldt de oprindelige lovforslag, bevæger os på kanten af, hvad der er muligt at administrere. Jeg må også pege på, at det, man kalder forbedringer, formentlig vil medføre et større provenutab for staten end de oprindelig fremsatte lovforslag, uden at vi har nogen sikkerhed for, at den private opsparing bliver større. Imidlertid anser jeg som sagt under de foreliggende omstændigheder resultatet for acceptabelt.

Flere ordførere har nævnt, at det kunne blive nødvendigt senere at se på denne lovgivning og måske finde frem til mere enkle former. Det er muligt, at det vil være nødvendigt, og det er også muligt, at man kan finde mere enkle former. På den anden side er det ikke godt, at vi idelig skal lave om på denne lovgivning. Det kan, synes jeg, ikke være i nogens interesse.

Der er nævnt nogle spørgsmål, som man gerne vil have anledning til at se på — og jeg forstod også eventuelt opnå ændringer i — under udvalgsbehandlingen mellem anden og tredje behandling. Det er klart, at jeg hverken kan eller vil forhindre noget sådant, men giver tilsagn om at forhandle. Jeg må dog gøre opmærksom på, at vi fortsat befinder os i tidnød, hvad denne lovgivning angår, og jo mere vi i sidste øjeblik føjer ind af ændringer, des besværligere kan det blive for skatteyderne.

Det ærede medlem hr. Haunstrup Clem-

mensen udtalte skuffelse over, at han og hans parti ikke har kunnet få forskellige indrømmelser; jeg skal ikke gå ind på, hvad det var for punkter. Jeg synes ikke, det ærede medlem skulle tale om, at vi fra vor side har fordomme på disse punkter. Jeg må sige, det skurrer i mine ører at høre nogen anvende den argumentation, at når man ikke er enig med dem, er det, fordi man har visse fordomme. Det er jo ganske tydeligt at se, hvilke reelle interesser der ligger bag ved de forskellige standpunkter, så hvorfor skal vi lægge det røgslør ud om fordomme, ærede medlem?

Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen stillede mig nogle spørgsmål. Jeg tror, jeg vil renoncere på en besvarelse ved denne lejlighed, fordi spørgsmålene var af en sådan natur, at man må have lidt tid til at overveje, om jeg så må sige, formuleringen af besvarelsen. Det er måske en af de ting, vi kan vende tilbage til under det fortsatte udvalgsarbejde, idet det ærede medlem jo er medlem af udvalget.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod havde forskellige videregående ønsker, som han forbeholdt sig at tage op ved senere lejlighed. Må jeg i den anledning blot sige, at jeg for mit vedkommende ikke ønsker ved denne lejlighed at gå ind i en almindelig diskussion om fremme af opsparingen eller den økonomiske politik i det hele taget, hvad et enkelt æret medlem var inde på.

Endelig har de ærede medlemmer hr. Aksel Larsen og hr. Aage Fogh stillet mig nogle spørgsmål. Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen må jeg sige, at når ejerpantebreve har fået den stilling i lovforslaget om skattelettelse for opsparing, som det er sket, hænger det sammen med, at det er muligt at optage lån, så der ikke er tale om en normal prioritet. Det kan være en form for delvis sikkerhedsstillelse for lån, der har en anden karakter end normale prioriteter. Da det kan være vanskeligt i enkelte tilfælde at holde det ene ude fra det andet, har man ment, at det rigtigste og reneste var at undtage disse ejerpantebreve.

Til det ærede medlem hr. Aage Fogh skal jeg sige, at jeg faktisk ikke har været indstillet på ved denne lejlighed at skulle forhøres om forholdet mellem den direkte og indirekte beskatning. Det varer ikke mange